

اندیشه بود. در واقع باغبان، معمار، بافنده، نقاش و شاعر، کار خود را با احساس عارفانه و نیز با تعقل و تخیل انجام می دهند. از معماری ایرانی گذرمی کنیم و در سوی دیگر در سال ۱۹۳۹ می بینیم فرانک لویدرایت با طرح خانه آبشار امتزاجی عجیب بین طبیعت و سکونت انسان بوجود می آورد. سقف ها و بالکن های وسیع و متقاطع در بالا و صخره های طبیعی در پایان بنا، همراه با جریان نهر و آبشار آمیزه ای یگانه را بوجود می آورد و بدین گونه علاقه خود و توجه زندگی انسان را به طبیعت مورد تاکید قرار می دهد. رایت از آغاز خانه هایش را با طبیعت می آمیخت. این تمایل وی در ترکیب معماری و طبیعت چندان است که اغلب نمی توان تشخیص داد کجا ساختمان های وی آغاز می شوند و کجا طبیعت پایان می یابد. وی در مورد خانه شخصی اش بر روی تپه که فرمی مشخص و دقیق داشت می گوید: "من هرگز خانه ای را بر راس تپه ای نمی سازم" و این خود نشان می دهد که وی

در معماری ایران، چه در دوران باستان و چه در دوران اسلامی، نمادگرایی که اشکالی از طبیعت را به همراه داشته است، پیوسته در آثار تاریخی و فرهنگی به چشم خورده و می خورد. در این میان، چشم اندازه ها، کوه های عظیم پر برف، دره هایی به پهنای یک ایالت، جلگه های وسیع درخشان، مستلزم ایجاد بناهایی متناسب با آن شکوه و عظمت بوده است. برای نمونه در باغ ایرانی زمین وحشی و عقیم به کمال مقدر خویش دست می یافت و دیگر دشمن آدمی نبود و نسبت به نیازهای او بی توجه نبود بلکه به عکس، آسایش، آرامش و شادی وی را تامین می ساخت، باغ ایرانی به عنوان مظهر و واسطه ای از طبیعت وحشی و بکر با محیط زیست انسان، نه تنها جای امن و آسایش که در عین حال جایی آرام برای تفکر و

کوشیده است با قرار دادن خانه در موقعیتی خاص، انحنای پیوسته و زیبای تپه به دیده آید. در تفاوت نگاه های دو آرشیست بزرگ معاصر می توان گفت که لوکوربوزیه با اندیشه هایش در طراحی و خلق معماری خواسته است طبیعت را به داخل و اطراف معماری بکشاند. در صورتی که رایت در این رهگذر به طبیعت دست نزده است. از دیرباز بر مساله ارتباط ساختمان با طبیعت این دو جواب متفاوت یافت شده که هر دو به نحوی همیشه درست و صادق بوده اند. معابد یونان در آغوش طبیعت اما با چهره های متمایز از آن ساخته شده اند و شهرهای قرون وسطایی چنان با طبیعت در آمیخته اند که انگار جزیی از طبیعت هستند. در دوره معماری معاصر، لوکوربوزیه نگاهی تازه به طبیعت ارائه کرده، وی با طرح ویلای ساوا در پوآسی فرانسه و ایجاد یک تراس وسیع در آن، با قرار دادن قاب هایی خالی در نمای آن واسطه ای بین معماری داخل و طبیعت بیرون به وجود آورده است، در حقیقت با ایجاد این نوار باز در دیوار تراس، منظره ای قاب شده بوجود آورده است.

